

DAUGAVPILS UNIVERSITĀTE
Dabaszinātņu un matemātikas fakultāte
Matemātikas katedra
Bakalaura studiju programma "Matemātika"

Studiju kurss

Algebriskās struktūras

1.lekcija

Docētājs: Dr. P. Daugulis

2010./2011.studiju gads

Saturs

1. Algebriskās operācijas	5
1.1. Operācijas un algebras	5
1.2. Apakšalgebras	8
1.3. Slēgums	9
1.4. Veidotājelementi	10
1.5. Algebru morfismi un izomorfisms	11
2. Binārās operācijas	13
2.1. Ievads	13
2.2. Bināro operāciju speciālgadījumi	14
2.3. Grupoīdu elementi ar speciālām īpašībām	19
2.4. Multiplikatīvais un aditīvais pieraksts	21
3. Svarīgāko algebrisko struktūru pārskats	23
3.1. Asociatīvie grupoīdi	23
3.2. Gredzeni	24
3.3. Moduļi	25

3.4.	Režģu tipa struktūras	25
3.5.	Kategorijas	26
4.	Algebras pētījumu virzieni	29
4.1.	Struktūras pētīšana	29
4.2.	Morfismu pētīšana	30
4.3.	Klasifikācija	30
4.4.	Reprezentāciju teorija	31
4.5.	Universālā algebra	31
5.	1.mājasdarbs	32
5.1.	Obligātie uzdevumi	32
5.2.	Paaugstinātas grūtības un pētnieciska rakstura uzdevumi	33

Lekcijas mērķis:

- apgūt algebrisko struktūru teorijas pamatjēdzienus.

Lekcijas kopsavilkums:

- vispārinot dažādas matemātiskas aktivitātes var definēt vairāku tipu algebriskas struktūras.

Svarīgākie jēdzieni: n -āra operācija, algebriska struktūra, slēgta kopa, apakšalgebra, slēgums, veidotājsistēma, morfisms, izomorfisms, bināra operācija, asociatīva operācija, komutatīva operācija, vienības elements, invertējams elements, multiplikatīvais pieraksts, aditīvais pieraksts, pusgrupa, monoīds, grupa, gredzens, lauks, modulis, režģis, kategorija.

Svarīgākie fakti un metodes: slēguma īpašības, asociatīvas operācijas pielietošanas neatkarība no kārtības, vienības elementu un invertējamu elementu īpašības.

1. Algebriskās operācijas

1.1. Operācijas un algebras

Bieži vien kopās, ar kurām nākas sastapties pielietojumos, ir uzdoti pārveidojumi, kas diviem vai vairākiem kopas elementiem piekārtu kādu šīs kopas elementu.

1.1. piemērs. Kopu operācijas, funkciju kompozīcija, aritmētiskās operācijas.

Ir lietderīgi pētīt šādus pārveidojumus abstraktā veidā (neatkarīgi no kopu un pārveidojumu dabas), ar to nodarbojas matemātikas nozare - *algebra*.

1.1. piezīme. Termins "algebra" tiek lietots trijās nozīmēs:

- visa algebrisko struktūru teorija,
- kopa ar operācijām,

- noteikta veida struktūra.

A - kopa. Funkciju

$$\begin{aligned} \mu : A^n &\rightarrow A, \\ (a_1, \dots, a_n) &\mapsto \mu(a_1, \dots, a_n) \end{aligned}$$

sauc par n -āru operāciju, kas uzdota kopā A , $n \geq 1$.

Citiem vārdiem - n -āra operācija piekārto n elementus garai sakārtotai A elementu virknei (a_1, \dots, a_n) (*operandiem*) kādu kopas elementu $\mu(a_1, \dots, a_n)$ (*operācijas rezultātu*).

Speciālgadījumi:

- $n = 1$ - unāra operācija,
- $n = 2$ - bināru operācija,
- $n = 3$ - ternāra operācija.

Par 0-āru operāciju (*konstanti*) kopā A sauc funkciju $\nu : \{\emptyset\} \rightarrow A$.
 Var domāt, ka 0-āra operācija definē vienu A elementu.

Ja ir dota kopa A un tās operāciju kopa $\Sigma = \{\mu_1, \dots, \mu_l\}$, kur

$$\mu_i : A^{n_i} \rightarrow A,$$

tad pāri (A, Σ) sauc par *algebrisku struktūru* (*algebru*, Σ -*algebru*),
 kopu $\{n_1, \dots, n_l\}$ sauc par tās *tipu* un kopu Σ - par *signatūru*.

Operācijas var uzdot šādos veidos:

- pārskaitot operācijas rezultātus visām operandu iespējām, ja kopa A ir galīga un pietiekoši maza (*Kēli tabulas*, *operāciju tabulas*),
- uzdodot operāciju ar tās raksturīgo īpašību vai aprēķināšanas procedūru, kā tas ir, piemēram, aritmētisko operāciju gadījumā.

1.2. Apakšalgebras

Dota kopa A , $S \subseteq A$ un n -āra operācija μ .

S sauc par *slēgtu attiecībā uz μ* $\iff \forall$ elementu virknei $(s_1, \dots, s_n) \in S^n$ izpildās

$$\mu(s_1, \dots, s_n) \in S.$$

Ja ir dota algebra (A, Σ) , tad apakškopu S , kas ir slēgta attiecībā uz visām operācijām sauc par Σ -*apakšalgebru* vai vienkārši *apakšalgebru* ($S \leq A$).

1.2. piemērs. Apakšalgebru piemēri:

- $A = \mathbb{R}$ reālie skaitļi ar operācijām $+$, \times . Racionālie skaitļi - apakšalgebra.
- $A = Fun(\mathbb{R}, \mathbb{R})$ (viena reāla argumenta funkcijas), operācijas - saskaitīšana, reizināšana, atvasināšana, apakšalgebras - polinomi, racionālas funkcijas, elementārās funkcijas.

1.3. Slēgums

Ir dota algebra (A, Σ) un tās apakškopa X .

Definēsim

$$\Sigma(X) = X \cup \bigcup_{(a_1, \dots, a_n) \in X^n, \mu \in \Sigma} \mu(a_1, \dots, a_n).$$

Citiem vārdiem sakot, pievienojam kopai X visus iespējamus operāciju rezultātus. Definēsim arī

$$\begin{aligned} \Sigma^k(X) &= \Sigma(\Sigma^{k-1}(X)), \\ \Sigma^0(X) &= X. \end{aligned}$$

Par apakškopas X slēgumu attiecībā uz μ sauc kopas A apakškopu

$$\bar{X} = X \cup \Sigma(X) \cup \Sigma^2(X) \cup \dots = \bigcup_{i \geq 0} \Sigma^i(X).$$

Citiem vārdiem sakot, \bar{X} iegūst, vairākkārt pielietojot X elementiem operācijas un pievienojot kopai X visus iegūtos A elementus.

1.3. piemērs. $(\mathbb{Z}, +, \times)$, $S = \{1\}$, $\bar{S} = \mathbb{N}$.

1.1. teorēma. (slēguma īpašības)

1. $X \subseteq Y \implies \bar{X} \subseteq \bar{Y}$.
2. $X \subseteq \bar{X}$.
3. $\overline{\bar{X}} = \bar{X}$.
4. $\bar{X} \cup \bar{Y} \subseteq \overline{X \cap Y}$.
5. \bar{X} ir slēgta kopa.

PIERĀDĪJUMS Patstāvīgi.

1.4. Veidotājelementi

Algebras (A, Σ) apakškopu $X \subseteq A$ sauc par *veidotājsistēmu* un tās elementus par *veidotājelementiem*, ja $\bar{X} = A$.

Citiem vārdiem, jebkuru A elementu var iegūt sākot ar kopas X elementiem un vairākkārtīgi pielietojot operācijas.

1.4. piemērs. $(\mathbb{Z}, +)$. $\{1, -1\}$ un $\{1, -1, 2, 3, 4\}$ ir veidotājsistēmas, $\{1\}$, \mathbb{N} nav veidotājsistēmas.

$(\mathbb{Z}_m, +)$. $\{1\}$ un $\{1, 2\}$ ir veidotājsistēmas, $\{2\}$ nav veidotājsistēma vispārīgā gadījumā.

Veidotājsistēmu sauc par *minimālu veidotājsistēmu*, ja nekāda tās īsta apakškopa nav veidotājsistēma.

1.5. piemērs. $(\mathbb{Z}, +)$. $\{1, -1\}$ ir minimāla veidotājsistēma, bet $\{1, -1, 2, 3, 4\}$ nav minimāla veidotājsistēma.

$(\mathbb{Z}_n, +)$. $\{1\}$ ir minimāla veidotājsistēma, bet $\{1, 2\}$ nav minimāla.

1.5. Algebru morfismi un izomorfisms

Kad divas algebras var uzskatīt par vienādām vai līdzīgām (ignorējot kopu un operāciju dabu)?

Ja ir dotas 2 algebras (A, Σ) un (B, T) ar vienādiem tipiem

$$\Sigma = \{\sigma_1, \dots, \sigma_l\}, T = \{\tau_1, \dots, \tau_l\}$$

tad funkciju $f : A \rightarrow B$ sauc par *algebru morfismu*, ja $\forall i$ un $\forall A$ elementu virknei (a_1, \dots, a_{n_i}) izpildās

$$f(\sigma_i(a_1, \dots, a_{n_i})) = \tau_i(f(a_1), \dots, f(a_{n_i})).$$

Citiem vārdiem, operāciju un funkcijas aprēķināšanu var mainīt vietām.

Morfismu sauc par *izomorfismu*, ja tas ir bijektīvs.

Ja \exists algebru (A, Σ) un (B, T) izomorfisms $f : A \rightarrow B$, tad saka, ka algebras ir izomorfas ($A \simeq B$).

1.6. piemērs. $(\mathbb{Z}, +) \simeq (A, \times)$, kur $A = \{1, a, a^{-1}, a^2, a^{-2}, \dots\}$ un $a > 0, a \neq 1$.

2. Binārās operācijas

2.1. Ievads

Kopu A ar vienu bināru operāciju $*$ sauc par *gruopoidu* $(A, *)$.

Pieraksta $\mu(a_1, a_2)$ vietā parasti lieto atdalošos simbolus - operācijas zīmes, piemēram $a_1 \circ a_2$, $a_1 \star a_2$ vai vispār nelieto atdalošos simbolus, piemēram, $\mu(a_1, a_2) = a_1 a_2$.

Ja operācijas tiek pielietota vairākas reizes, tad pielietošanas kārtību var viennozīmīgi noteikt izmantojot iekavas un pēctecīgi pielietojot operāciju sākot ar iekšējām iekavām, piemēram:

$$\mu(\mu(x, y), \mu(z, \mu(t, u))) = (x * y) * (z * (t * u)).$$

2.1. piemērs. Binārās operācijas:

- skaitļu aritmētiskās operācijas,
- kopu operācijas,

- virkņu savienošana (alfabēts Σ , virkņu kopa Σ^* , ja $u = u_1 \dots u_m$ un $v = v_1 \dots v_k$, tad savienojums $uv = u_1 \dots u_m v_1 \dots v_k$.)
- vektoru operācijas,
- ģeometrisku pārveidojumu kompozīcija.

2.2. Bināro operāciju speciālgadījumi

Bināro operāciju speciālgadījumi:

- asociatīva operācija - $\forall a, b, c$ izpildās

$$(a * b) * c = a * (b * c);$$

- komutatīva operācija - $\forall a, b$ izpildās

$$a * b = b * a;$$

- idempotentā operācija - $\forall a$ izpildās

$$a * a = a.$$

2.2. piemērs. Asociatīvu, komutatīvu un distributīvu operāciju piemēri - skaitļu saskaitīšana, reizināšana, kopu apvienojums un šķēlums.

Idempotentas operācijas piemērs - kopu šķēlums un kopu apvienojums.

2.3. piemērs. Asociatīvas operācijas neatkarība no iekavām.

$$a((bc)d) = (a(bc))d = (((ab)c)d).$$

$$(ab)(cd) = (((ab)c)d).$$

2.1. teorēma. Ja bināra operācija ir asociatīva, tad šīs operācijas pielietošanas rezultāts sakārtotai n elementus virknei nav atkarīgs no operācijas pielietošanas kārtības.

PIERĀDĪJUMS $(A, *)$ - asociatīvs grupoīds.

Pierādījuma ideja - parādīt, ka katru operācijas pielietošanas rezultātu sakārtotai virknei var pārveidot kanoniskā formā izmantojot asociativitāti.

Izmantosim matemātisko indukciju ar argumentu n - elementu virknes garumu.

Indukcijas bāze Ja $n = 1$ vai $n = 2$, tad teorēmas apgalvojums ir acīmredzams - ir ne vairāk kā viena operācija.

Indukcijas solis Pieņemsim, ka teorēmas apgalvojums ir paties $\forall k < n$: operācijas pielietojums sakārtotai elementu virknei, kuras garums nepārsniedz $n - 1$, nav atkarīgs no pielietošanas kārtības (iekavu salikšanas kārtības), apzīmēsim tā rezultātu virknei (a_1, \dots, a_k) ar

$$(a_1 * a_2 * \dots * a_k).$$

Pierādīsim, ka no pieņēmuma seko, ka operācijas pielietojums sakārtotai elementu virknei, kuras garums ir vienāds ar n , nav atkarīgs no pielietošanas kārtības.

Atdalīsim pēdējo pielietoto operāciju. Operāciju pielietošanas rezultāts ir formā

$$(a_1 * \dots * a_i) * (a_{i+1} * \dots * a_n), \text{ kur } i < n.$$

Pietiek pierādīt, ka $\forall i < n$ ir spēkā sakarība

$$(a_1 * \dots * a_i) * (a_{i+1} * \dots * a_n) = (((\dots(a_1 * a_2) * \dots a_n)$$

(izteiksmi labajā pusē sauc par *kreisi normētu*).

Saskaņā ar indukcijas pieņēmumu, operācijas pielietojums sakārtotai elementu virknei, kuras garums nepārsniedz $n - 1$, ir vienāds ar kreisi normēto.

Ja $i = n - 1$, tad

$$(a_1 * \dots * a_{n-1}) * a_n = \underbrace{(\dots(a_1 * \dots) * a_{n-1})}_{\text{kreisi normēts}} * a_n = \underbrace{((\dots(a_1 * a_2) * \dots a_n))}_{\text{kreisi normēts}}.$$

Ja $i < n - 1$, tad saskaņā ar asociativitātes definīciju un indukcijas pieņēmumu

$$\begin{aligned}
 (a_1 * \dots * a_i) * (a_{i+1} * \dots * a_n) &= (a_1 * \dots * a_i) * \underbrace{(\dots(a_{i+1} * \dots) * a_n)}_{\text{kreisi normēts}} = \\
 ((a_1 * \dots * a_i) * (a_{i+1} * \dots * a_{n-1})) * a_n &= \underbrace{(\dots(a_1 * \dots) * a_{n-1})}_{\text{kreisi normēts}} * a_n = \\
 &\underbrace{(\dots(a_1 * \dots) * a_n)}_{\text{kreisi normēts}},
 \end{aligned}$$

kas bija jāpierāda. ■

2.1. piezīme. Viens no teorēmas pielietojumiem ir tāds, ka pieraksta ekonomijas dēļ asociatīvas operācijas gadījumā nav vajadzības rakstīt iekavas, ja tam nav īpašas nepieciešamības.

Ja $(A, *)$ ir asociatīvs grupoīds, tad $\underbrace{a * \dots * a}_{n \text{ reizes}}$ sauc par a n -to pakāpi un apzīmē ar a^n (*multiplikatīvajā pierakstā*).

2.3. Grupoīdu elementi ar speciālām īpašībām

Grupoīda $(A, *)$ elementu a sauc par *idempotentu*, ja izpildās vienādība $a * a = a$.

Elementu e sauc par grupoīda *kreiso vienības elementu* (*kreiso neitrālo elementu*, *kreiso vieninieku*), ja $\forall a \in A$ izpildās vienādība $e * a = a$.

Elementu e sauc par grupoīda *labo vienības elementu* (*labo neitrālo elementu*, *labo vieninieku*), ja $\forall a \in A$ izpildās vienādība $a * e = a$.

Elementu sauc par grupoīda vienības elementu (vieninieku), ja tas ir kreisais un labais vienības elements.

Ja grupoīdā \exists vienības elements e , tad elementu a sauc par *labēji invertējamu elementu*, ja $\exists b \in A$ tāds, ka $a * b = e$.

Ja grupoīdā eksistē vienības elements e , tad elementu a sauc par *kreisi invertējamu elementu*, ja $\exists b \in A$ tāds, ka $b * a = e$.

Ja grupoīdā eksistē vienības elements e , tad elementu a sauc par *invertējamu elementu*, ja tas ir gan labēji, gan kreisi invertējams.

2.2. teorēma.

1. Ja grupoīdā eksistē vienības elements, tad tas ir vienīgais vienības elements šajā grupoīdā;
2. ja asociatīva grupoīdā ar vienības elementu elementam a eksistē inversais elements, tad tas ir vienīgais a inversais elements;

PIERĀDĪJUMS. (Sākot ar šo teorēmu pieraksta ekonomijas dēļ nerakstīsim operācijas atdalāšo simbolu, ja tas nerada pārpratumus).

1. Pieņemsim pretējo: grupoīdā A ir divi elementi e un e' , kas apmierina vienības elementa īpašību: $\forall a \in A$:

$$ae = ea = a,$$

$$ae' = e'a = a.$$

$$a = e \implies ee' = e'e = e.$$

$$a = e' \implies e'e = ee' = e' \implies e = e'.$$

2. Pieņemsim, ka elementam a asociatīvā grupoīdā ar vienības elementu e ir divi inversie elementi b un b' . Saskaņā ar inversā elementa definīciju

$$ab = ba = ab' = b'a = e.$$

Reizinot vienādības $ab = e$ abas puses ar b' no kreisās puses un izmantojot asociativitāti iegūstam

$$b'(ab) = b'e = b = b'. \blacksquare$$

2.4. Multiplikatīvais un aditīvais pieraksts

Strādājot ar binārajām operācijām visbiežāk tiek izmantots viens no diviem pieraksta veidiem -

- *multiplikatīvais pieraksts*,
- *aditīvais pieraksts*.

Multiplikatīvajā pierakstā

- bināro operāciju visbiežāk apzīmē ar \cdot , $*$ vai kādu līdzīgu simbolu vai arī vispār neraksta atdalošo simbolu,
- vienības elementu apzīmē e ar vai 1 ,
- elementa a inverso elementu apzīmē ar a^{-1} .

Aditīvo pierakstu izmanto, ja binārā operācija ir acīmredzami komutatīva (var mainīt vietām operandus), piemēram, skaitļu vai vektoru saskaitīšana, šajā gadījumā ir pieņemts apzīmēt

- bināro operāciju ar simbolu $+$ vai kādu tam līdzīgu simbolu, piemēram, \oplus ,
- vienības elementu (ja tas eksistē) - ar 0 ,
- elementa a inverso elementu - ar $-a$,
- elementa a pakāpi a^n - ar $na = \underbrace{a + a + \dots + a}_{n \text{ reizes}}$.

3. Svarīgāko algebrisko struktūru pārskats

Biežāk pētītās algebriskās struktūras ir radušās skaitļošanas un cita veida matemātisko aktivitāšu vispārināšanas rezultātā:

- *asociatīvie grupoīdi* (*pusgrupas, monoīdi, grupas*) - funkciju kopu un kompozīcijas operācijas vispārināšana,
- *gredzeni* - skaitļu kopu un aritmētisko operāciju vispārināšana,
- *moduļi* - vektoru telpu un vektoru operāciju vispārināšana,
- *režģi* - kopu un kopu operāciju vispārināšana.

3.1. Asociatīvie grupoīdi

Algebras ar vienu asociatīvu bināru operāciju ir saistītas ar funkciju kompozīcijas vispārināšanu.

Pusgrupa - grupoīds ar asociatīvu bināru operāciju.

Monoīds - grupoīds ar asociatīvu bināru operāciju, kas satur vienas elementu.

Grupa - grupoīds ar asociatīvu bināru operāciju, kas

- satur vienības elementu,
- kurā katrs elements ir invertējams.

3.1. piemērs. Pusgrupas - $(\mathbb{N}, +)$, (\mathbb{R}, \times) .

Monoīdi - $(Fun(X, X), \circ)$.

Grupās - $(\mathbb{Z}, +)$, (\mathcal{U}_m, \times) , (Σ_n, \circ) .

3.2. Gredzeni

Gredzena struktūra:

- divas bināras asociatīvas operācijas "reizināšana" un "saskaitīšana",
- "saskaitīšana" ir komutatīva,
- ir spēkā distributīvā īpašība.

Gredzeni ir skaitļu kopu vispārinājumi.

Svarīgs speciālgadījums - lauki.

3.3. Moduļi

R - gredzens. R -modulis $(M, +, \cdot)$:

- $(M, +)$ - komutatīva grupa,
- $\cdot : R \times M \longrightarrow M$ (R darbība) apmierina aksiomas:
 1. $r(m + m') = rm + rm'$,
 2. $(r + r')m = rm + r'm$,
 3. $(rr')m = r(r'm)$,
 4. $1 \cdot m = m$.

Moduļi vispārina lineārās telpas, kurās R ir lauks un R darbība ir reizināšana ar lauka elementu.

3.4. Režģu tipa struktūras

Režģis - (L, \vee, \wedge) , kas apmierina šādas aksiomas:

- \vee un \wedge ir komutatīvas, asociatīvas un idempotentas,
- $a \vee (a \wedge b) = a$, $a \wedge (a \vee b) = a$ (absorpcijas likumi).

Režgu tipa struktūras

- vispārina kopu šķēlumu un apvienojumu,
- vispārina matemātiskās loģikas operācijas (konjunkciju un disjunkciju),
- bieži tiek izmantotas algebru apakšalgebru un faktoralgebru struktūras aprakstīšanai.

3.5. Kategorijas

Modernajā matemātikā algebriskas struktūras pēta saistībā ar to morfismiem un apvieno vienā struktūrā - *kategorijā*. Šajā kursā tās dziļi neapskatīsim, dosim tikai definīciju.

Par *kategoriju* sauc kopu \mathcal{C} - kategorijas *objektu* kopu ar šādām papildstruktūrām un nosacījumiem:

- $\forall X, Y \in \mathcal{C}$ ir definēta kopa $\text{hom}(X, Y)$ - *morfismu* kopa, kas saista X un Y , $\forall f \in \text{hom}(X, Y)$ var apzīmēt ar $f : X \rightarrow Y$,

- $\forall X, Y, Z \in \mathcal{C}$ ir definēta *morfismu kompozīcijas funkcija*

$$\mu : \text{hom}(Y, Z) \times \text{hom}(X, Y) \rightarrow \text{hom}(X, Z),$$

$\mu(g, f)$ apzīmē ar $g \circ f$,

- ir spēkā morfismu kompozīcijas asociativitātes īpašība:

$$h \circ (g \circ f) = (h \circ g) \circ f,$$

- $\forall A \in \mathcal{C} \exists i_A \in \text{hom}(A, A)$ - *vienības morfisms*, tāds, ka

$$\forall B \in \mathcal{C} \forall f \in \text{hom}(A, B) \text{ izpildās } f \circ i_A = f,$$

$$\forall D \in \mathcal{C} \forall g \in \text{hom}(D, A) \text{ izpildās } i_A \circ g = g.$$

Var definēt attēlojumus starp kategorijām - *funktorus*.

3.2. piemērs.

- Jebkuras kopas apakškopu kopa (objekti) ar funkcijām starp apakškopām (morfismi),

- Fiksēta veida algebriskas struktūras (objekti) ar homomorfismiem (morfismi), piemēram, grupu kategorija, gredzenu kategorija u.c.

Kategorijas - mūsdienu profesionālu matemātiķu domāšanas līmenis.

4. Algebras pētījumu virzieni

4.1. Struktūras pētīšana

Algebru uzbūves/struktūras pētīšana satur šādus apakšvirzienus:

- apakšalgebru definēšana un pētīšana (piemērs: \mathbb{Z} un $m\mathbb{Z}$),
- faktoralgebru definēšana un pētīšana (piemērs: \mathbb{Z} un $\mathbb{Z}/m\mathbb{Z}$),
- nedalāmu (tādu, kas nesatur netriviālas apakšalgebras vai nevar būt faktorizējamas) algebru pētīšana,
- lielāku algebru konstruēšana no nedalāmām daļām,
- veidotājsistēmu un minimālu veidotājsistēmu meklēšana, algebru uzdošanas veidu pētīšana.

Parasti apakšalgebru un faktoralgebru kopās arī var uzdot algebriskas struktūras.

4.2. Morfismu pētīšana

Lietderīgi ir pētīt dotā tipa algebru homomorfismus jeb morfismus dotajā kategorijā. Parasti morfismu kopā arī var uzdot kādu algebrisku struktūru.

4.3. Klasifikācija

Viens no jebkura tipa algebru pētīšanas galamērķiem - dotā tipa algebru (dotās kategorijas objektu) *klasifikācija* ar precizitāti līdz izomorfismam jeb visu savstarpēji neizomorfo algebru atrašana.

Netriviālos gadījumos klasifikācija ir ilgtermiņa starptautisks projekts. Daži piemēri:

- *galīgu vienkāršu grupu klasifikācijas projekts*, 1950.-1980.gadi,
- *galīgu vienkāršu p -grupu klasifikācijas projekts*.

4.4. Reprētāciju teorija

Dažādu tipu algebrisku struktūru savstarpējo sakarību pētīšana ar nolūku izpētīt sarežģītāko no tām, attēlojumi no vienas kategorijas uz otru (grupu reprētāciju teorija - grupu vienkāršošana, homoloģiju/kohomoloģiju teorijas) - kaut kas līdzīgs faktorizācijai. Dotas divas dažādas algebriskas struktūras (kategorijas), var pētīt attēlojumus no viena tipa algebrām uz otra tipa algebrām.

4.5. Universālā algebra

Visas iespējamās algebras var uzskatīt par viena universa elementiem. Var pētīt šī universa apakškopas. Analoģija ar punktiem telpā: viens punkts - viena algebra.

5. 1.mājasdarbs

5.1. Obligātie uzdevumi

1.1 Atrast minimālas veidotājsistēmas šādām algebrām:

- (a) $(\mathbb{Z}/5\mathbb{Z}, +)$
- (b) $(\mathbb{Z}/12\mathbb{Z}, \times)$,

1.2 Definēsim *Pauli matrices*:

$$p_1 = \begin{bmatrix} 0 & 1 \\ 1 & 0 \end{bmatrix}, p_2 = \begin{bmatrix} 0 & -i \\ i & 0 \end{bmatrix}, p_3 = \begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 0 & -1 \end{bmatrix}, \text{ kur } i^2 = -1.$$

Atrast kopas $\{p_1, p_2, p_3\}$ slēgumu attiecībā uz matricu reizināšanas operāciju.

1.3 Atrodiet piemērus šādām operācijām:

- (a) nav ne komutatīva, ne asociatīva,
- (b) nav komutatīva, bet ir asociatīva,
- (c) kopa bezgalīga, operācija ir asociatīva, eksistē vienības elements, neviens cits elements nav invertējams.

1.4 Apskatīsim grupoīdu (\mathbb{Z}, \diamond) , kur \mathbb{Z} ir veselo skaitļu kopa un operācija \diamond ir definēta ar formulu

$$a \diamond b = a + b + ab.$$

Pierādīt, ka (\mathbb{Z}, \diamond) ir komutatīvs monoīds. Kāds elements ir vienības elements? Atrast visus idempotentos un invertējamus elementus.

1.5 Noteikt, vai dotās funkcijas ir algebrisko struktūru morfismi.

(a) $A = (\mathbb{Z}, +)$, $f : A \rightarrow A$, $f(x) = x + 1$.

(b) $A = (\mathbb{R}[X], +, \cdot)$, $B = (\mathbb{R}, +, \cdot)$, $f : A \rightarrow B$, $f(p) = p(0)$.

5.2. Paaugstinātas grūtības un pētnieciska rakstura uzdevumi

1.6 Pierādīt teorēmu par slēguma īpašībām.

1.7 Pierādīt, ka katrā galīgā pusgrupā eksistē idempotents elements.